

Arrest

nr. 128 535 van 2 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Edo afkomst. U bent christen. U werd op X geboren in X en bleef er uw hele leven wonen. Uw vader overleed toen u nog jong was. Uw enige broer overleed in 2005. U leefde samen met uw moeder. Zij werkte als verkoopster en had een kraampje op de markt. U hielp uw moeder als verkoopster op de markt. Uw moeder ging soms naar vergaderingen van een vereniging, maar vertelde er u verder niets over. U had een relatie met (E.W.), een Nigeriaanse man, maar u was niet getrouwd met hem. Jullie kregen samen 2 kinderen: (D.) (°2008) en (M.) (°2011). In juni 2013 overleed uw moeder na een aanslepende ziekte. Voor haar dood zei ze dat het haar speet wat ze u had aangedaan. Ze vertelde niets meer en u begreep niet waarover ze het had. Na de dood van uw

moeder begreep u wat ze bedoelde. Vreemde mensen kwamen u opzoeken op de markt en bij u thuis. Ze legden uit dat uw moeder lid was van hun Ogboni genootschap. U wist enkel dat ze naar vergaderingen van een vereniging ging, maar wist niets over dit Ogboni genootschap. De mensen die u benaderden legden uit welke rituelen ze doen. Ze zegden ook dat uw moeder een belofte gemaakt had en beloofd had dat u haar plaats zou innemen als ze dood was. Ze gaven u bedenktijd. Enkele maanden later, terwijl uw moeders lichaam nog steeds in het mortuarium lag, werd u opnieuw benaderd door leden van het Ogboni genootschap. Ze wilden weten wanneer uw moeder begraven zou worden. U antwoordde dat u hieromtrent moest overleggen met uw familie. Vervolgens vertelde u uw familieleden over uw moeders geheime verleden. Ze waren geschokt en velen wilden niet dat de leden van het Ogboni genootschap de begrafenis van uw moeder zouden bijwonen. Ze waren bevreesd voor de magische krachten van deze Ogboni en lieten u in de steek. U en enkele andere familieleden besloten om uw moeder te begraven zonder de aanwezigheid van de Ogboni. Er was echter een verrader in de familie die aan de Ogboni doorgaf dat u het geheim van uw moeder had doorverteld en die hen zei wanneer jullie uw moeder zouden begraven. In augustus 2013 werd uw moeder begraven. Een hele groep leden van de Ogboni genootschap kwam opdagen. Ze droegen rode gewaden en hadden maskers aan. Ze namen het lichaam van uw moeder mee in een huis en slechts 1 familielid mocht deze gebeurtenissen bijwonen. Dit familielid zei later dat ze rituelen uitvoerden en uw moeders' ingewanden hadden meegenomen. Vervolgens kon u uw moeder begraven. U dacht dat alle problemen van de baan waren, maar enkele maanden later riepen de Ogboni mensen u opnieuw bij hen omdat ze u wilden initiëren in hun genootschap. U ging niet in op deze oproep en ging te rade bij uw priester. Intussen werd de druk op u opgevoerd. Men legde rituele voorwerpen voor uw deur en vernielde uw marktkraam. De Ogboni-leden zegden dat dit hun eigendom was en dat ze dit kraam gegeven hadden aan uw moeder toen ze lid werd van hun genootschap. Uiteindelijk ging u toch naar het genootschap. Ze vertelden u dat u de positie van uw moeder moest overnemen binnen hun genootschap. Als u bleef weigeren, moest u uw kinderen initiëren in het genootschap. U zei dat u niet wilde en vroeg met rust gelaten te worden, maar men zei dat u geen keus had omdat uw moeder een belofte gemaakt had en omdat u hun geheimen inmiddels reeds kende. Vervolgens werd u opnieuw bedreigd. Ook de mensen die u hielpen werden bedreigd. U raakte geïsoleerd. U dook onder in uw kerk. U verbleef er een tijdje, maar uiteindelijk regelde de pastoor een smokkelaar die u zou helpen het land te verlaten. Op 10 januari 2014 reisde u samen met uw twee kinderen (D.) en (M.) naar Lagos. Jullie verbleven er enkele dagen in een hotel en reisden dan per vliegtuig verder naar Europa. Op 21 januari 2014 kwamen jullie in België aan. Drie dagen later vroegen jullie asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Bij aankomst in België ontdekte u dat u zwanger bent van de vader van uw twee andere kinderen.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart een gedwongen inlijving bij het Ogboni genootschap te vrezen (gehoor CGVS, p.6,7,8,11). Gezien de afwezigheid van elk tastbaar begin van bewijs, berust de geloofwaardigheid van uw asielerelaas enkel op uw verklaringen, die samenhangend en aannemelijk dienen te zijn. We stellen dienaangaande echter vast dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd.

Om te beginnen vallen uw verklaringen hoegenaamd niet te rijmen met de beschikbare landeninformatie over het Ogboni genootschap, die toegevoegd werd aan het dossier. Daaruit blijkt dat het bij leden van de Ogboni typisch om financieel welgestelde personen met een goed netwerk binnen de Nigeriaanse samenleving gaat. Leden van de Ogboni behoren tot de financiële elite van Nigeria. De lidmaatschapsbijdrage bij de Ogboni is zeer hoog. Het Ogboni-lidmaatschap wordt vaak als middel voor maatschappelijke networking gebruikt. Het lidmaatschap moet daarbij helpen om in contact te komen met personen die de eigen financiële toestand kunnen verbeteren en de eigen maatschappelijke invloed kunnen doen toenemen. Het lidmaatschap bij de Ogboni is exclusief en bepaalde verworvenheden zijn nodig om toegelaten te worden. Voor afzonderlijke personen is het niet gemakkelijk lidmaatschap te vragen en ze moeten al voor de toetreding over een aanzienlijk vermogen beschikken. Als een persoon over geld en relaties beschikt, kan hij zijn interesse in een toetreding te kennen geven aan iemand die hem als lid bekend is. Het aangesproken lid brengt de kwestie dan voor het Ogboni-genootschap en dit beslist dan of de geïnteresseerde persoon een lidmaatschap zal worden aangeboden. Leden houden hun band met de vereniging van de Ogboni over het algemeen niet bijzonder geheim. De Ogboni zien zichzelf bijgevolg veeleer als „loge“ (in navolging van de loges van de vrijmetselaars) of als sociale club, waarvan de leden elkaar ondersteunen in verschillende maatschappelijke belangen en levensgebieden zoals handel

of bruiloften. Leden van de Ogboni zouden er zeker aanstoot aan geven dat hun organisatie cultus of geheim genootschap wordt genoemd.

U verklaarde echter dat mensen over het algemeen lid worden van de Ogboni omdat ze (financiële) problemen hebben of bescherming nodig hebben. U vertelde ook dat uw moeder lid werd omdat ze arm was en financiële hulp nodig had na de dood van uw vader en ze van het genootschap een kraam kreeg op de markt (gehoor CGVS, p.7,9,11). **Uw voorstelling van de Ogboni als een groep die mensen in moeilijkheden steunt in ruil voor toewijding en lidmaatschap, staat in schril contrast met de landeninfo die de Ogboni net voorstelt als een elite groep die enkel zeer begoede en invloedrijke mensen toelaat.**

Verder blijkt uit de informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat dit Ogboni genootschap specifiek gelieerd is aan de Yoruba-etnie en traditioneel een rol speelt binnen de Yoruba-cultuur en binnen de Yoruba-samenleving. Niettegenstaande het moeilijk is informatie over de precieze activiteiten en reikwijdte van de Ogboni te achterhalen, wordt het echter niet aannemelijk geacht dat de reikwijdte van de Ogboni zich uitstrekt tot ver buiten de gebieden waar Ogboni-leden wonen. De Ogboni Society is vooral actief binnen Yoruba-land die volgende deelstaten omvat: Lagos, Ogun, Osun, Ondo, Oyo, Ekiti en een deel van Kwara en Kogi. Aangezien u echter aanhaalde dat u tot de Edo etnie behoort (gehoor CGVS, p.2), dat u desgevraagd bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet aangaf dat uw moeder tot een andere etnie zou behoren (zie verklaring p.4) en dat u verklaarde dat u sinds uw geboorte in Benin City woonde (gehoor CGVS, p.4) en uw beide ouders van Benin City afkomstig zijn (verklaring DVZ, p.5) is het, in samenhang met voorgaande vaststellingen, **ten zeerste twijfelachtig dat uw moeder tot dit Ogboni genootschap zou behoord hebben.**

Verder zijn uw verklaringen op verschillende vlakken weinig overtuigend. Zo is het weinig aannemelijk dat uw moeder aan de Ogboni beloofd zou hebben dat u haar zou opvolgen, maar dat ze u hier nooit iets over verteld zou hebben en dat ze u nooit op enige manier voorbereid zou hebben op uw toekomstige lidmaatschap en de daaraan verbonden taken (gehoor CGVS, p.8,9). Zelfs toen uw moeder stervende was, zei ze enkel dat het haar speet wat ze u had aangedaan, maar vertelde ze niets meer en bereidde ze u niet voor op uw toekomstige lidmaatschap van de Ogboni (gehoor CGVS, p. 6,8). Deze voorstelling van de feiten komt niet aannemelijk over.

Daarnaast is het weinig aannemelijk dat de leden van de Ogboni zoveel moeite zouden doen om u over te halen om lid te worden van hun genootschap, nadat u aangaf dat u helemaal geen lid wilde worden (gehoor CGVS, p.6,7,9). Men kan zich afvragen wat de meerwaarde is voor een dergelijk prestigieus en exclusief genootschap om een weinig bemiddelde verkoopster tegen haar zin te dwingen om lid te worden van hun genootschap. Betreffende eventueel onvrijwillig lidmaatschap stelt de beschikbare landeninformatie (toegevoegd aan het dossier) bovendien dat er gewoonlijk geen gedwongen rekruteringen zijn voor genootschappen zoals die van de Ogboni. Er kan echter op afzonderlijke personen druk worden uitgeoefend om zich aan te sluiten bij een geheim genootschap op grond van de voordelen die daarmee verbonden zijn. Ook in dit geval zou het geheim genootschap echter niet gemakkelijk zomaar iemand aanvaarden maar zelf personen uit families met een hoog aanzien uitnodigen. Opnieuw valt deze voorhanden zijnde informatie niet te rijmen met uw profiel en het profiel van uw moeder als eenvoudig verkoopsters op de markt (gehoor CGVS, p.4).

Tenslotte komt het ook vreemd over dat de Ogboni pas enkele maanden na de begrafenis van uw moeder bij u langs kwamen om u opnieuw te vragen of u lid wilde worden (gehoor CGVS, p.5,6,7). Als deze groepering het werkelijk zo belangrijk vond om u te initiëren omdat uw moeder dit beloofd had, zoals u verklaarde, is het vreemd dat ze enkele maanden zouden laten passeren alvorens u te verzoeken lid te worden van hun gemeenschap.

Uit al het voorgaande blijkt dat uw verklaringen over de door u gevreesde gedwongen toetreding tot het Ogboni genootschap niet aannemelijk overkomen en dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U bent niet tenslotte niet in het bezit van enig document, zodat een controle van uw identiteit, nationaliteit en reisweg niet mogelijk is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, hetgeen volgens haar inhoudt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) alle belangen die bij de beslissing gemoeid zijn tegen elkaar moet afwegen. Zij stelt dat het CGVS met haar belangen geen rekening hield. Verzoekster beroept zich voorts op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht en van "artikels 1 en 2 afdeling A" van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoekster stelt dat het CGVS de informatie in het dossier verkeerd interpreteerde en gebruikte, zodat een duidelijk gebrek aan welwillendheid kan worden verweten aan het CGVS. Zij ontkent dat zij onjuiste verklaringen aflegde over de Ogboni en betoogt dat uit de informatie van het CGVS net het tegendeel blijkt. Verzoekster voegt informatie over de Ogboni bij het verzoekschrift, citeert hieruit en stelt dat hieruit blijkt dat verschillende bronnen de Ogboni weldegelijk omschrijven als geheim genootschap. Ook in de informatie van het CGVS wordt meermaals gesteld dat de Ogboni een geheim genootschap vormen en zijn gehouden aan een geheimhoudingsplicht. De informatie van het CGVS ontkracht aldus de beslissing. Uit het voorgaande blijkt dat het CGVS er alles aan gedaan heeft om een negatieve beslissing te nemen zonder rekening te houden met de realiteit en met alle feitelijke elementen. Verzoekster betoogt dat uit de informatie bij het verzoekschrift blijkt dat het CGVS zich op eenzijdige informatie beroept om te stellen dat alle leden van de Ogboni financieel welgesteld zouden zijn. Het CGVS haalt zelf aan dat het moeilijk is om informatie over de precieze reikwijdte en activiteiten van de Ogboni te achterhalen.

Volgens verzoekster motiveert het CGVS niet afdoende waarom het twijfelachtig is dat haar moeder lid zou zijn geweest van de Ogboni. Het stelt louter dat dit genootschap gelieerd is aan de Yoruba-etnie. Uit de informatie bij het verzoekschrift blijkt duidelijk dat het Ogboni-lidmaatschap ook openstaat voor leden van andere etnieën en dit wordt door het CGVS niet ontkend. Het CGVS faalde erin om een grondig en zorgvuldig onderzoek te voeren en haalt drogredenen aan om een negatieve beslissing te kunnen nemen. Het houdt onvoldoende rekening met de beschikbare informatie.

Verzoekster ontkent dat haar verklaringen weinig overtuigend zouden zijn. Zij vraagt zich af op basis van welke informatie verweerder oordeelt dat het niet aannemelijk is dat de Ogboni zoveel moeite zouden doen om haar te overhalen om lid te worden. Deze stelling is uit de lucht gegrepen en ongefundeerd. Verzoekster vormt weldegelijk een doelwit voor de Ogboni. Bovendien blijkt uit de informatie bij het verzoekschrift dat de Ogboni geweld kunnen gebruiken en gedwongen inlijvingen doen. Het is dus wel aannemelijk dat verzoekster een doelwit vormt. Zij moest toetreden omdat zij op de hoogte was van de activiteiten van de Ogboni en haar moeder diende op te volgen. Ook uit de informatie van het CGVS blijkt duidelijk dat dit mogelijk is. De hele bestreden beslissing wordt aldus weerlegd door de informatie van het CGVS zelf. Verzoekster begrijpt dan ook niet hoe het CGVS een negatieve beslissing kon nemen inzake haar asielaanvraag, en dit zonder de gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde te onderzoeken, zonder rekening te houden met alle elementen in het dossier en zonder volledige motivering.

Het lijkt alsof men aan de hand van een subjectieve interpretatie en het weglaten van informatie tracht het asielaanvraag van verzoekster als onaannemelijk te kunnen omschrijven, louter en alleen om een negatieve beslissing te kunnen nemen.

Verzoekster stelt dat uit de bestreden beslissing op geen enkele wijze kan worden afgeleid hoe het CGVS tot de conclusie kwam. Tevens stelt zij de vraag hoe het CGVS tot een redelijke beslissing kan komen indien het de zaak niet onderzoekt. Voorts betoogt zij de nodige bewijsvoering te hebben geleverd en duidelijke verklaringen te hebben afgelegd. Uit de acties van het CGVS blijkt duidelijk dat het erop gericht was om de asielaanvraag van verzoekster te weigeren, zonder haar relaas individueel en grondig te willen onderzoeken.

Verzoekster stelt dat er geen twijfel meer over kan bestaan dat zij voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. De situatie in Nigeria is volgens haar nog steeds gevaarlijk en de autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van burgers te garanderen. Een terugkeer naar Nigeria zou een schending uitmaken van artikel 3 EVRM. Het CGVS weigert de situatie in verzoeksters land van herkomst te onderzoeken. Verzoekster verwijst naar en citeert uit het *Annual Report 2014* van Human Rights Watch en stelt dat ook Buitenlandse Zaken in het reisadvies inzake Nigeria afraadt om naar Nigeria te reizen omdat het land niet voldoende veiligheid kan garanderen. Er zijn te veel vragen, risico's en onduidelijkheden die maken dat het geweld elke dag opnieuw kan uitbreken in al zijn hevigheid. Het is onverantwoord om burgers terug te sturen.

Omdat verzoekster de bescherming van haar land niet kan inroepen, is zij gevlucht. Zij kan zich niet wenden tot de politie. De Nigeriaanse autoriteiten zijn bij de meest corrupte van de wereld. Uit de informatie van het CGVS blijkt bovendien dat verscheiden Ogboni-leden werkzaam zijn bij de politie.

Verzoekster stelt dat de materiële motiveringsplicht is geschonden doordat haar subsidiaire bescherming wordt geweigerd zonder enige uitleg of motivering en zonder haar individuele redenen na te gaan. Bovendien wordt de veiligheidssituatie in haar land niet onderzocht. Aldus blijkt niet dat artikel 48/4, § 2, a), b) en c) werd onderzocht. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar haar land slachtoffer te worden van een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Zij stelt zich de vraag hoe zij als alleenstaande vrouw elders en zonder bescherming kan overleven in haar land van herkomst.

2.1.2. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog volgende stukken bij het verzoekschrift: algemene informatie betreffende de Ogboni (bijlage 3), het *Annual Report 2014* van Human Rights Watch (bijlage 4) en het reisadvies inzake Nigeria van het Ministerie van Buitenlandse Zaken (bijlage 5).

2.2.1. Daar waar verzoekster het CGVS verwijt dat geen belangenafweging werd gedaan en dat geen rekening werd gehouden met haar belangen, dient te worden opgemerkt dat het proportionaliteitsbeginsel, dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Daar waar verzoekster poneert dat uit de bestreden beslissing op geen enkele wijze zou kunnen worden afgeleid hoe het CGVS tot de conclusie kwam, dient te worden vastgesteld dat deze bewering kennelijk feitelijke grondslag mist. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing zijn hierin in duidelijke bewoordingen opgenomen en kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen. Uit het verzoekschrift blijkt bovendien dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

Ook de bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Aldus voert verzoekster in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat

het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.6. Verzoekster brengt niet het minste begin van bewijs bij ter staving van haar voorgehouden identiteit en herkomst. Zij verklaarde nochtans dat zij in Nigeria een identiteitskaart had en dat haar moeder een geboorteakte van haar bijhield. Tevens stond zij nog in contact met haar pastoor in haar land van herkomst (administratief dossier, stuk 5, p.4-5; stuk 12, verklaring, nr.26B).

Verzoekster brengt evenmin enig begin van bewijs bij ter adstructie van haar verklaarde reisweg naar België, en dit ondanks dat zij deze per vliegtuig zou hebben afgelegd. Daarenboven legde zij hierover ongeloofwaardige verklaringen af, daar waar zij niet in staat bleek aan te geven in welk Europees land zij zou zijn geland alvorens zij per trein naar België reisde (administratief dossier, stuk 5, p.5).

Bovendien brengt verzoekster geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van het aangevoerde asielrelaas. Zo staaft zij niet dat haar moeder in juni 2013 zou zijn overleden, dat haar kraam door de Ogboni zou zijn vernield, dat ook alle spullen van de vrouw die haar hielp zouden zijn vernield en dat alles in haar huis werd vernietigd (*ibid.*, p.5-7).

Verzoekster baseert haar asielrelaas op het gegeven dat zij haar moeder, omdat deze dit had beloofd, diende op te volgen binnen de Ogboni. Zij maakt het Ogboni-lidmaatschap van haar moeder echter niet aannemelijk. Haar verklaringen over de omstandigheden waarin en de wijze waarop haar moeder vrijwillig lid werd van de Ogboni zijn immers geheel niet plausibel gelet op de informatie in het dossier (stuk 11: landeninformatie). Verzoekster omschreef de Ogboni herhaaldelijk als een soort liefdadigheidsinstelling en stelde dat haar moeder lid werd omdat zij hulp nodig had na de dood van verzoeksters vader. Tevens gaf zij aan dat de Ogboni daarbij zonder meer een woning en een kraam aan haar moeder zouden hebben gegeven, waarna haar moeder voor hen verkocht. Verder verklaarde zij dat de Ogboni haar moeder hielpen omdat haar moeder toen erg arm was. Voorts stelde zij dat mensen lid worden van de Ogboni "*wegens de problemen die ze hebben, voor bescherming, voor problemen of omdat iemand je initieert*" (administratief dossier, stuk 5, p.7-9). Deze verklaringen kunnen geheel niet worden gerijmd met de voormelde landeninformatie. Blijkens deze informatie behoren leden van de Ogboni typisch tot de financiële elite van Nigeria, is de lidmaatschapsbijdrage aan de Ogboni zeer hoog en wordt het lidmaatschap vaak gebruikt als middel voor maatschappelijke netwerking. Het lidmaatschap bij de Ogboni wordt gebruikt om in contact te komen met personen die de eigen financiële toestand kunnen verbeteren en de eigen maatschappelijke invloed te vergroten. Het lidmaatschap bij de Ogboni is exclusief en er zijn bepaalde verworvenheden nodig om toegelaten te worden. Voor afzonderlijke personen is het niet gemakkelijk lidmaatschap te vragen. Zij moeten op voorhand reeds over een aanzienlijk vermogen beschikken. Indien een persoon over geld en relaties beschikt, kan deze zijn interesse om lid te worden aan één van de leden te kennen geven, waarna dit lid de kwestie voor de Ogboni brengt en de Ogboni beslissen of deze persoon lid mag worden. De informatie bij het verzoekschrift bevat geen gegevens die afbreuk kunnen doen hetgeen in de voormelde landeninformatie wordt gesteld inzake de exclusiviteit van het lidmaatschap bij de Ogboni en de mogelijkheden (en moeilijkheden) om Ogboni-lid te worden (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3).

De door verzoekster geschetste gang van zaken en handelwijze van de Ogboni na het overlijden van haar moeder zijn daarenboven geenszins geloofwaardig. Zo is het niet aannemelijk dat de Ogboni slechts maanden na het overlijden van haar moeder voor het eerst te kennen gaven dat zij bij de begrafenis van haar moeder aanwezig wensten te zijn. Evenmin is het geloofwaardig dat de Ogboni, indien deze wensten dat verzoekster lid zou worden, maandenlang wachtten alvorens er bij verzoekster op aan te dringen dat zij lid zou worden. Verzoekster kon voor deze vaststelling geen verklaring bieden. Nog daargelaten dat het bevreemdend is dat verzoekster en haar familie haar moeder maandenlang in het mortuarium zouden laten liggen alvorens haar te begraven, is het bovendien geenszins aannemelijk dat de Ogboni ook na deze begrafenis dermate laks waren, andermaal verscheidene maanden wachtten

alvorens verzoekster opnieuw op te zoeken en haar in tussentijd volledig met rust lieten. Dit klemt nog des te meer daar verzoekster beweerde dat zij had getracht de Ogboni weg te houden van de begrafenis van haar moeder, eerder aldus duidelijk hun wil had getrotseerd en ook op de dag van de begrafenis ruzie zou hebben gemaakt met de Ogboni (administratief dossier, stuk 5, p.5-8).

Verzoekster legde voorts ongeloofwaardige verklaringen af omtrent de informatie die de Ogboni aan haar zouden hebben verstrekt bij hun toenaderingen. Zij beweerde immers dat de Ogboni, nog voordat deze wisten hoe haar houding ten aanzien van de Ogboni was en nog voordat haar werd gevraagd om na te denken over een lidmaatschap, niet enkel zouden hebben uitgelegd dat haar moeder lid was doch tevens de rituelen zouden hebben uitgelegd die zij doen (*ibid.*, p.5). Deze verklaringen stroken niet met de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier (stuk 11: landeninformatie), noch met de informatie zoals bij het verzoekschrift gevoegd (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3). Uit deze informatie blijkt dat de Ogboni inzake hun rituelen en ceremonies ten aanzien van niet-leden gehouden zijn tot een bijzonder strikte geheimhoudingsplicht. Dat de Ogboni, zonder enig zicht te hebben op verzoekers houding tegenover hen, deze geheimhoudingsplicht opzij zouden schuiven is aldus niet plausibel.

Bovendien legde verzoekster incoherente verklaringen af over hetgeen de Ogboni precies van haar verlangden. In de vragenlijst stelde zij dat zichzelf moest aansluiten bij de Ogboni en ook één van haar zonen moest laten toetreden (administratief dossier, stuk 12, nr.5). Bij het CGVS beweerde zij echter dat zij van de Ogboni moest kiezen om ofwel zelf de rol van haar moeder over te nemen, ofwel haar beide kinderen te laten initiëren (administratief dossier, stuk 5, p.6, 9).

Verder vertonen zich een aantal omissies in verzoeksters verklaringen in de vragenlijst van het CGVS. Bij het CGVS beweerde zij dat zij, nadat haar kraam werd aangevallen en nadat zij werd bedreigd, besloot om als job een andere vrouw te helpen met verkopen. De Ogboni zouden echter ook naar deze vrouw zijn gekomen en al haar spullen hebben vernield, waarna deze vrouw verzoekster wegzond. Daarna zou verzoekster, omdat zij niemand meer had om heen te gaan, naar de familie van haar partner zijn gegaan. Ook deze zou haar echter hebben weggestuurd en zou zijn lastiggevallen door de Ogboni omdat verzoekster er was geweest. Slechts nadien zou verzoekster naar haar pastoor zijn gegaan en in de kerk zijn ondergedoken (*ibid.*, p.7). Verzoekster maakte in de vragenlijst van dit alles echter nergens enige melding en gaf slechts aan dat zij nadat de Ogboni langskwamen onderdook in de kerk. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoekster dermate essentiële elementen als het feit dat zij trachtte de hulp van een vrouw en van de familie van haar partner te bekomen en het feit dat beide daardoor door de Ogboni werden gevisieerd, hierin zou hebben vermeld indien deze daadwerkelijk zouden hebben plaatsgevonden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoekster aangevoerde asielrelaas.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Voor zover verzoekster zich om de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van haar asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de *sub* 2.2.6. gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster slaagt er evenmin in aan te tonen dat de situatie in haar land en regio van herkomst van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de

vreemdelingenwet. Dit kan uit de bij het verzoekschrift gevoegde informatie immers hoegenaamd niet worden afgeleid (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 4-5). Deze informatie bevat geen gegevens waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de situatie in verzoeksters regio van herkomst in Nigeria zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in voornoemd wetsartikel. In het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken wordt daarenboven niet afgeraden om naar verzoeksters regio van herkomst te reizen. In dit advies worden enkel alle reizen naar het Noorden van het land en alle niet-essentiële reizen naar de zuidelijkste deelstaten afgeraden. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat dit reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen en dat dit, te meer daar het uitdrukkelijk rekening houdt met het verhoogde risico dat Westerse personen en toeristen er lopen, geenszins een leidraad vormt voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Een negatief reisadvies, gericht aan toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, kan niet zonder meer worden doorgetrokken naar personen die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn.

Gelet op het voorgaande, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS